

Prihodnja kohezijska politika Unije

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. septembra 2011 o črpanju strukturnih in kohezijskih skladov: pridobljene izkušnje za prihodnjo kohezijsko politiko Unije (2010/2305(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov od 174 do 178 te pogodbe,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. januarja 2011 "Prispevek regionalne politike k trajnostni rasti v okviru strategije Evropa 2020" (KOM(2011)0017),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije o prispevku regionalne politike k trajnostni rasti v okviru strategije Evropa 2020 (SEC(2011)0092),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 25. oktobra 2010 "Kohezijska politika: odzivanje na gospodarsko krizo, pregled izvajanja ukrepov kohezijske politike, sprejetih za podporo evropskega načrta za oživitev gospodarstva" (SEC(2010)1291),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 31. marca 2010 "Kohezijska politika: strateško poročilo o izvajanju programov 2007–2013 za leto 2010" (KOM(2010)0110),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 31. marca 2010, ki spremlja sporočilo Komisije z dne 31. marca 2010 "Kohezijska politika: Strateško poročilo o izvajanju programov 2007–2013 za leto 2010" (SEC(2010)0360),
- ob upoštevanju sporočila Komisije "Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast" (KOM(2010)2020),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 539/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 1083/2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu glede poenostavitve nekaterih zahtev in glede nekaterih določb, povezanih s finančnim poslovanjem¹,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 437/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj glede upravičenosti posegov na stanovanjskem področju v korist marginaliziranih skupnosti²,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 397/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembah Uredbe (ES) št. 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj v zvezi z upravičenostjo naložb v energetske učinkovitost in obnovljive vire energije

¹ UL L 158, 24.6.2010, str. 1.

² UL L 132, 29.5.2010, str. 1.

pri stanovanjskih objektih¹,

- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 284/2009 z dne 7. aprila 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1083/2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu v zvezi z nekaterimi določbami glede finančnega upravljanja²,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 85/2009 z dne 19. januarja 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1083/2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu v zvezi z nekaterimi določbami glede finančnega upravljanja³,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu⁴,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1081/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o Evropskem socialnem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1784/1999⁵,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1783/1999⁶,
- ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1828/2006 z dne 8. decembra 2006 o pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu ter Uredbe (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za regionalni razvoj⁷,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2006/702/ES z dne 6. oktobra 2006 o strateških smernicah Skupnosti o koheziji⁸,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o strateškem poročilu Komisije za 2010 o izvajanju programov kohezijske politike, sprejetih na seji Sveta za zunanje zadeve 14. junija 2010,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 14. julija 2010 z naslovom "Spodbujanje učinkovitega partnerstva pri upravljanju programov kohezijske politike na podlagi dobrih praks iz cikla 2007–2013" (ECO/258),
- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 1. in 2. decembra 2010 "Kohezijska politika: Strateško poročilo o izvajanju programov 2007–2013 za leto 2010" (CdR 159/2010),
- ob upoštevanju svoje resolucije s 23. junija 2011 o poročilu o izvajanju programov

¹ UL L 126, 21.5.2009, str. 3.

² UL L 94, 8.4.2009, str. 10.

³ UL L 25, 29.1.2009, str. 1.

⁴ UL L 210, 31.7.2006, str. 25.

⁵ UL L 210, 31.7.2006, str. 12.

⁶ UL L 210, 31.7.2006, str. 1.

⁷ UL L 371, 27.12.2006, str. 1.

⁸ UL L 291, 21.10.2006, str. 11.

kohezijske politike 2007–2013 za leto 2010¹,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. decembra 2010 o doseganju dejanske ozemeljske, socialne in gospodarske kohezije v EU – nujen pogoj za globalno konkurenčnost?²,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. marca 2009 o izvajanju Uredbe o strukturnih skladih 2007–2013: rezultati pogajanj glede nacionalnih strategij in operativnih programov kohezijske politike³,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj in mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A7-0287/2011),
- A. ker absorpcijska sposobnost predstavlja obseg, v katerem lahko država članica in njene regije učinkovito porabijo finančna sredstva, dodeljena iz kohezijskega in strukturnih skladov, in ker je ta sposobnost potrebna, da se s sredstvi iz skladov EU v čim večji meri prispeva k ekonomski, socialni in teritorialni koheziji;
- B. ker je kohezijska politika Evropske unije bistvena za spodbujanje usklajenega razvoja EU in ker kljub napredku, doseženem pri zmanjševanju neenakosti v razvoju med regijami, še vedno obstajajo velike razlike v stopnji njihovega ekonomskega, socialnega in regionalnega razvoja,
- C. ker najbolj prikrajšanim regijam in mikroregijam primanjkuje potrebnih finančnih in človeških virov ter upravne podpore, da bi dobro izkoristile razpoložljiva finančna sredstva EU,
- D. ker je regionalna politika EU bistveni instrument za spodbujanje ekonomske in socialne kohezije, s pomočjo katere lahko EU uvaja ukrepe za zmanjšanje regionalnih razlik, podpira dejansko konvergenco in spodbuja razvoj, kakovostno zaposlitev in socialni napredek, hkrati pa je v korist manj razvitim regijam,
- E. ker absorpcijska sposobnost ni parameter, ampak spremenljivka, in ker se med posameznimi državami članicami ter regijami in v njih zelo razlikuje, tako da so za povečanje te sposobnosti potrebne individualne rešitve;
- F. ker želja po čim večjem črpanju finančne podpore od držav članic in upravnih organov zahteva stalna prizadevanja ter vključevanje lokalne in regionalne ravni javne uprave v vse stopnje tega procesa, pa tudi ustreznost zmogljivosti institucionalnih struktur ter učinkovite sisteme upravljanja in nadzora,
- G. ker je upravna sposobnost, zlasti pri načrtovanju in izvajanju projektov, osrednje vprašanje absorpcijske sposobnosti in jo je treba okrepiti, pri tem pa se posebej posvetiti državam članicam v zaostanku in z nizko stopnjo črpanja;
- H. ker so pravila o kohezijskem in strukturnih skladih zapletena in jih je zato težko pravilno prenesti v nacionalno zakonodajo ter jih spoštovati, poleg tega pa prihaja do napak, tako da

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0283.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0473.

³ UL C117E, 6.5.2010, str. 79.

države članice in regije porabijo nesorazmerno veliko časa za obravnavo tovrstnih napak in nadzor nad njimi, zato morajo ta pravila ostati skozi čas nespremenjena, da bi spodbudili večji občutek odgovornosti; vendar pa bi bilo treba spodbujati poenostavitev izvajanja finančnih instrumentov;

- I. ker je kljub manjšemu številu napak in manjšemu obsegu nepravilne razdelitve strukturnih sredstev treba okrepiti ukrepe držav članic, da bi zmanjšali nepravilno dodeljevanje sredstev in dobili nazaj neupravičeno izplačane zneske,
 - J. ker imajo zlasti države članice, ki so se EU pridružile v sedanjem programskem obdobju, velike težave s črpanjem zaradi precej večjega obsega sredstev, ki so na voljo v primerjavi s predpristopnimi sredstvi, in zaradi pomanjkljivosti v upravnih strukturah pri vzpostavljanju, podpori in ocenjevanju projektov,
 - K. ker pomanjkanje preglednosti pri stopnjah črpanja kratko- in srednjeročnih sredstev ovira absorpcijsko sposobnost in ker je na vseh stopnjah upravljanja potrebno več preglednosti;
 - L. ker Evropski socialni sklad zagotavlja nujno podporo politikam za trg dela in ima pomembno vlogo pri spodbujanju socialne vključenosti in ker je treba njegova sredstva precej povečati,
1. opozarja na prizadevanja za povečanje absorpcijske sposobnosti in izvrševanje proračuna za kohezijsko politiko v letu 2010 kljub omenjenim težavam ter priznava, da so posegi glede kohezijske politike v okviru evropskega načrta za oživitev gospodarstva pozitivno vplivali na hitrejšo izvajanje programov in zagotavljanje financiranja upravičencem; poziva Komisijo, naj te posege nadaljuje tudi v obdobju 2014-2020;
 2. poudarja, da so glavni vzroki za težave pri črpanju naslednji dejavniki:
 - težave pri dokončanju postopkov za ugotavljanje skladnosti, povezane z novim sistemom upravljanja in nadzora, ki se običajno pokažejo na začetku programskega obdobja;
 - svetovna gospodarska recesija, ki neposredno vpliva na obliko omejevalnih proračunskih ukrepov za javne proračune in na težave pri zagotavljanju notranjega financiranja;
 - nezadostna sredstva za sofinanciranje projektov;
 - zamude pri vzpostavljanju in uvajanju pravil EU in nacionalnih pravil ali ustreznih smernic ter vrzeli ali nejasnosti v pravilih;
 - zamude pri prevajanju smernic in pri pridobivanju pojasnil od Komisije ter nedoslednosti v smernicah Komisije;
 - prezapleteni in prestrogi nacionalni postopki ter njihove pogoste spremembe;
 - potreba po ustanovitvi novih institucij za izvajanje programov, kar lahko upočasni začetek in izvajanje programov;
 - nezadostna ločitev med organi v državah članicah, težave v hierarhiji med institucijami in notranje težave pri dodelitvi nalog in odgovornosti;

- nezadostna vključitev regionalne in lokalne ravni v pripravo operativnih programov;
 - omejeno število zaposlenih, njihova nezadostna usposobljenost na nacionalni in regionalni ravni ter težave pri ohranitvi osebja;
 - težave pri vzpostavljanju sistemov informacijske tehnologije;
 - nesorazmerje med stopnjo nadzora in velikostjo projekta;
 - nezadostne začetne priprave na izvedbo projektov in manjkajoča projektna struktura;
 - politično motivirane spremembe prednostnih nalog glede naložb;
3. meni, da je veliko opredeljenih problemov mogoče odpraviti, če se že na stopnji načrtovanja pritegne vse ustrezne akterje na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, s čimer bi bili predlogi v prihodnjih okvirnih dokumentih in operativnih programih čim bolj prilagojeni njihovim potrebam, kar bi lahko v večji meri in jasneje prispevalo k uresničevanju ciljev EU;
 4. vendar poudarja, da morajo biti pravila in postopki na ravni Unije in držav članic jasnejši in prožnejši, da se nosilec projektov olajša dostop do sredstev EU in da jih upravne službe lahko dobro upravljajo, ne da bi upravičencem povzročili velike težave; meni, da bo poenostavitev prispevala k hitremu dodeljevanju sredstev, višji stopnji črpanja, večji učinkovitosti in preglednosti, manjšemu številu napak in krajšim obdobjem izplačila; meni, da je treba doseči ravnovesje med poenostavitvijo in stabilnostjo pravil, postopkov in nadzora; ugotavlja, da je nujni pogoj za uspešno izvajanje morebitnim prijaviteljem in upravičencem zagotoviti zadostne informacije;
 5. poudarja, da lahko višje stopnje črpanja prinesejo učinkovite rezultate le ob spoštovanju regulativnega okvira Skupnosti;
 6. meni, da je treba posebno pozornost nameniti vidikom doseganja rezultatov in uresničevanja ciljev, ne da bi pri tem zanemarili nujno preverjanje vložkov; meni, da bi bilo v skladu z veljavnimi določbami o izvajanju ter o sistemih nadzora in plačila treba najti boljše ravnovesje na eni strani med pravili in postopki, potrebnimi za zagotavljanje zakonitosti in pravilnosti odhodkov EU, ter na drugi strani usmerjanjem kohezijske politike v večji učinek in stroškovno učinkovitost;
 7. poziva k uskladitvi načrtovanja, spremljanja in ocenjevanja kohezijske politike, da bi izboljšali svetovalno vlogo Komisije in zmanjšali upravno breme pri nadzoru in reviziji;
 8. meni, da se je treba bolj osredotočiti na kaznovanje goljufij in ne formalnih nepravilnosti; podpira bolj prožen in diferenciran pristop glede na resnost ugotovljene nepravilnosti;
 9. poudarja, da bi bilo treba pri postopkih nadzora bolj upoštevati načelo sorazmernosti glede na velikost projekta ter poenostaviti zahteve o informacijah, ki jih je treba podati, ter o nadzoru pri izvajanju manjših projektov in programov; vendar opozarja, da poenostavljena pravila ne smejo negativno vplivati na preglednost in odgovornost; poziva k večji in boljši usklajenosti revizijske dejavnosti, k odpravi nepotrebne nadzora v državah članicah z ustreznim sistemom upravljanja sredstev ter k sprejetju načela o eni reviziji v naslednjem programskem obdobju ter da bi se čim pogosteje izvajalo načelo "pogodbe o zaupanju";

10. poudarja velikanski pomen pravočasnega sprejetja večletnega finančnega okvira ter jasnih in dokončnih pravil in smernic za države članice, da bi preprečili začetne težave in zamude zaradi priprave nacionalnih predpisov ter izpolnjevanja predhodnih pogojev s strani držav članic na začetku naslednjega programskega obdobja; meni, da mora Komisija nuditi tehnično pomoč, da se zagotovi tudi dobro razumevanje teh pravil na ravni držav članic; poudarja, da je trajanje večletnega finančnega okvira glavno vprašanje kohezijske politike ter absorpcijske sposobnosti, saj prekratek večletni finančni okvir ovira tiste projekte, ki trajajo dlje in so hkrati najpomembnejši z razvojnega vidika;
11. poziva države članice, naj zakonodajo Skupnosti hitreje prenesejo v nacionalno zakonodajo; poudarja, da je treba pridobiti zadostno število usposobljenega osebja za boljše obravnavanje izzivov na terenu;
12. poudarja, da je treba v nekaterih evropskih regijah na meji z državami AKP povečati sinergije in dopolnjevanje med vsemi skladi z deljenim upravljanjem (Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad, Kohezijski sklad, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja in Evropski sklad za ribištvo) ter Evropskim razvojnim skladom, ter poudarja prednosti teh sinergij; meni, da je treba spodbujati prožnost med Evropskim skladom za regionalni razvoj in Evropskim socialnim skladom, da bi lažje financirali integrirane projekte, obenem pa upoštevali posebnost in cilje vsakega sklada; poudarja, da bi uskladitev pravil in postopkov lahko privedla do poenostavitve sistemov dodeljevanja in morebitne upravičence spodbudila k sodelovanju v programih, ki jih sofinancira EU; pri tem opozarja na možnost navzkrižnega financiranja, ki doslej še ni bilo v celoti izkoriščeno;
13. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da se bo Evropski socialni sklad danes uporabljal učinkoviteje, da bi se na vseh ravneh in v vseh državah članicah bolje odzval na sedanje socialno-ekonomske izzive zaradi finančne recesije, ter naj zagotovijo, da bo ta sklad v prihodnje pomembno in ciljno prispeval k izvajanju strategije Evropa 2020 na področju zaposlovanja in socialnega vključevanja kot prepoznaven, pregleden, učinkovit, prilagodljiv, preprost in uporabniku prijazen instrument, ki naj bi razvijal človeški kapital ter hkrati odražal posebnosti in potrebe držav članic in regij;
14. poudarja, da je treba prizadevanja osredotočiti na omejeno število prednostnih nalog, med katerimi so najnujnejše znižanje rekordne ravni brezposelnosti na notranjem trgu, zlasti zaposlovanje mladih in žensk, da bi zagotovili, da se vseevropski projekti izvajajo učinkoviteje ter da bi dosegli čim večji učinek Evropskega socialnega sklada in izkoristili njegov potencial pri podpori strategije Evropa 2020, ob tem pa upoštevali različne razmere v državah članicah, in da je poleg tega treba okrepiti finančno neodvisnost Evropskega socialnega sklada ter spodbuditi njegovo prožnost, da bi lahko odgovorili na sedanje izzive na področju brezposelnosti;
15. poziva države članice, naj spodbujajo in ohranjajo obsežen dialog z vsemi zainteresiranimi stranmi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, da bi lahko bolje prepoznale potrebe trga dela, izboljšale zaposljivost socialno zapostavljenih skupin, hkrati pa naj pri oblikovanju političnih ciljev v povezavi s kohezijsko politiko v zadostni meri upoštevajo regionalne in lokalne potrebe ter zagotovijo, da se te potrebe odražajo v ciljnih Evropskega socialnega sklada; poziva, naj se posebna pozornost nameni usposabljanju in izobraževanju ljudi na manj kvalificiranih delovnih mestih, da bi izboljšali zaposljivost te skupine;
16. poziva države članice, naj izboljšajo obveščenost o Evropskem socialnem skladu in dostop

do njega ter naj posodobijo zmogljivosti za pripravo projektov, da bodo prispevale k ustvarjanju novih, dostojnih delovnih mest in učinkovitejšo socialno vključenost;

17. poziva Komisijo in države članice, naj pri lokalnih in regionalnih razvojnih projektih dajejo prednost celostnemu pristopu, pri čemer naj spodbujajo razvoj lokalnih pobud za Evropski socialni sklad od spodaj navzgor in omogočijo združevanje več virov financiranja: operativnih programov, nacionalnih programov in zasebnih sredstev na ravni posameznega projekta;
18. obžaluje, da je zaradi dolgotrajnih upravnih postopkov in zapletenih pravil, zlasti v nekaterih državah članicah, izvrševanje Evropskega socialnega sklada počasnejše, kot je bilo predvideno, in da to mnoge upravičence odvrača od tega, da bi zaprosili za financiranje; spodbuja usklajevanje ciljev Evropskega socialnega sklada z dejanskimi potrebami trga dela, ki zahteva naložbe v nadgradnjo poklicnega usposabljanja in ukrepe za zaščito obrtništva;
19. poziva Komisijo, naj pregleda raven sofinanciranja in jo bolj prilagodi stopnji razvoja, dodani vrednosti za EU, vrstam dejavnosti in upravičencem, njihovi absorpcijski sposobnosti in možnostim za razvoj; zato poziva, naj se za kohezijsko politiko nameni zadosten proračun na ravni Unije, sedaj ko so nacionalni in lokalni prispevki omejeni zaradi nacionalnih varčevalnih proračunskih politik; obžaluje, da se ne uporabi velik del denarja, ki je na voljo v Evropskem socialnem skladu, hkrati pa ugotavlja, da so nekatere države članice na tem področju močno napredovale; zato poziva države članice, naj oblikujejo mehanizme za pomoč malim upravičencem (pretežno nevladnim organizacijam na osnovni ravni ter malim in srednjim podjetjem) pri pripravi uspešne vloge in za svetovanje tem upravičencem v obdobju izvajanja, kar bo zagotovilo učinkovitejši proces;
20. poziva države članice, naj v večji meri in na podlagi jasnih pravil izkoristijo možnost za vnaprejšnje plačilo upravičencem Evropskega socialnega sklada;
21. poudarja, da se je treba nenehno, odločno in zavzeto osredotočati na dejanske dosežke in rezultate razvojnih programov, financiranih iz Evropskega socialnega sklada, z boljšimi sistemi ocenjevanja, spremljanja in kazalnikov na ravni Unije, držav, regij in lokalnih skupnosti, ki morajo poleg stopnje odhodkov vključevati tudi kakovost zastavljenih politik; poziva Komisijo, naj upošteva dejavnike negotovosti, ki vplivajo na dolgoročne projekte za vrnitev na delo;
22. poudarja, kako pomembne so lahko nekatere reforme v posameznih državah članicah za povečanje absorpcijske sposobnosti, zato se morajo Komisija in zadevne države članice o njih dogovoriti pri oblikovanju pogodbe o razvojnem in naložbenem partnerstvu, tako da bodo te zavezujoč pogoj za države; zlasti opozarja na pomen decentralizacije ter krepitve moči regionalnih in lokalnih organov;
23. meni, da bi morala biti regulativna struktura kohezijske politike pri pripravi operativnih programov prožnejša, tako da bi bolje odražala značaj in geografijo razvojnih procesov; predlaga, naj bo državam članicam in regijam omogočeno dovolj prožnosti, da bodo lahko izbrale več svojih prednostnih nalog in oblikovale primerne kombinacije politik;
24. poziva države članice, naj se bolj posvetijo pripravi projektov ter naj določijo projektno strukturo, da bi zmanjšali možnost prekoračitve stroškov in dosegli visoko stopnjo črpanja;

25. ugotavlja, da sta institucionalna zmogljivost javnega sektorja na nacionalni, regionalni in lokalni ravni ter tehnična in upravna zmogljivost sodelujočih javnih organov in upravičencev osrednja dejavnika uspešnega razvoja, izvajanja in spremljanja politik, ki so potrebne za doseganje ciljev strategije Evropa 2020;
26. poziva države članice, naj ob podpori Komisije in v usklajevanju z lokalnimi in regionalnimi organi pozornost namenijo boljšemu upravljanju človeških virov, tako da si še bolj prizadevajo, da pritegnejo in zadržijo usposobljeno osebje za upravljanje sredstev EU, da spodbujajo njihovo kakovostno usposabljanje ter da se izogibajo zamenjavi osebja, razen če je to res potrebno in izključno namenjeno izboljšanju njihove učinkovitosti in s tem tudi absorpcijske sposobnosti; opozarja na možnosti za koriščenje sredstev iz Evropskega socialnega sklada ter tehnične pomoči za krepitev zmogljivosti, potrebnih za izvajanje in spremljanje programov; poudarja pomen "vsega na enem mestu" na decentralizirani ravni kot pomoč partnerjem v programu; poziva države članice, naj čim bližje državljanom odprejo "evropska okna", ki bodo lokalnim oblastem in državljanom EU v pomoč pri pripravi vlog za Kohezijski sklad;
27. ugotavlja, da je v sistemih upravljanja in nadzora ter v njihovi zmogljivosti potrebna visoka stopnja stalnosti, če želimo izkoristiti pridobljene upravne izkušnje in znanja; zato poziva države članice, naj sprejmejo ukrepe, s katerimi bodo preprečile menjavanje administrativnega osebja, ki se ukvarja z upravljanjem sredstev iz skladov;
28. poziva Komisijo, naj poveča pomoč državam članicam, pri katerih je stopnja črpanja pod povprečjem EU in kjer se kažejo pomanjkljivosti v absorpcijski sposobnosti; meni, da je treba s tako okrepljeno pomočjo in tesnim sodelovanjem nadaljevati vsaj tako dolgo, da te države članice dosežejo raven znanja, ki bo omogočala doseganje rezultatov brez posebne zunanje pomoči;
29. poziva države članice, naj vzpostavijo forume ali omrežja za izmenjavo med svojimi izvedbenimi strukturami, da bi razpravljali o izkušnjah in težavah ter izmenjali dobro prakso; države članice tudi poziva, naj upravičencem pomagajo pri izpolnjevanju težavnejših zahtev glede nadzora in jim nudijo podporo, zlasti s pomočjo posojil za tehnično pomoč za usposabljanje in pomoč gospodarskim in socialnim akterjem, ki bi lahko bili upravičeni do sredstev; predlaga, naj se delež sredstev, dodeljenih za operativne programe tehnične pomoči, uporabi za take ukrepe, poziva države članice, naj oblikujejo in organizirajo tečaje usposabljanja za morebitne upravičence do sredstev;
30. poudarja pomen programov za medregionalno sodelovanje ter programov, kot sta INTERACT in URBACT, pri opredeljevanju in širjenju najboljše prakse ter pri usposabljanju političnih in upravnih akterjev za najboljšo uporabo sredstev; poziva, naj bo ukrepom za spodbujanje regionalnega načrtovanja in učinkovite porabe sredstev možno dodeliti sredstva iz sklopa "medregionalno sodelovanje" v okviru cilja za teritorialno sodelovanje;
31. poziva Komisijo, naj vzpostavi program sodelovanja na ravni EU, ki bi temeljil na izkušnjah programa medinstitucionalnega sodelovanja, s čimer bi izboljšali sodelovanje med regijami z veliko absorpcijo in regijami z nizko absorpcijo ter omogočili širjenje dobre prakse;
32. predlaga, naj se vzpostavi internetna platforma za upravičence, lokalne in regionalne zainteresirane strani ter vladne institucije za izmenjavo najboljše prakse ter informacij o

ovirah in težavah ter možnih rešitvah zanje;

33. poziva Komisijo, naj preuči uvedbo usklajenih informacijskih in komunikacijskih sistemov, pri čemer naj upošteva razlike med sistemi upravljanja in nadzora v državah članicah; zato poziva k uvedbi enotnega računalniškega programa za spremljanje porabe sredstev v okviru programa za teritorialno sodelovanje;
34. poziva Komisijo, naj uporabi informacijske in komunikacijske sisteme in razvije sistem zgodnjega opozarjanja pri črpanju sredstev ter naj pripravi vsaj letno poročilo s podatki o črpanju iz regionalnih in strukturnih skladov za vsako regijo, da bosta lahko Evropski parlament in Svet spremljala izvajanje kohezijske politike;
35. poziva Komisijo, naj dejavno sodeluje z Evropsko investicijsko banko, zlasti pri pripravi pobud Skupnosti za večjo učinkovitost in uspešnost kohezijske politike ter za povečanje učinka strukturnih skladov, tako da zagotovi sredstva za podporo financiranja malih in srednjih podjetij;
36. meni, da bodo zaradi večje prilagodljivosti javno-zasebna partnerstva na regionalni in lokalni ravni, ki bodo pripravljena dovolj zgodaj in v skladu s strategijo Evropa 2020, prispevala k večji absorpcijski sposobnosti in reševanju težav s sofinanciranjem; priporoča državam članicam, naj pojasnijo in poenostavijo nacionalno zakonodajo, da bi bila taka partnerstva mogoča; poudarja, da je treba zagotoviti demokratični nadzor javno-zasebnih partnerstev;
37. poziva Komisijo, naj preveri obstoj in preuči učinkovitost zakonodajne podlage za izvajanje projektov javno-zasebnega partnerstva in naj po potrebi državam članicam, ki niso sprejele takih zakonodajnih ukrepov, predlaga njihovo čimprejšnjo pripravo in sprejetje, kar bi omogočilo uporabo sredstev iz strukturnih skladov in kohezijskega sklada za projekte javno-zasebnega partnerstva za naslednje programsko obdobje ter postopke za učinkovito izvedbo teh projektov na regionalni in lokalni ravni;
38. poudarja, da večina malih in srednjih podjetij ter zlasti majhna in mikropodjetja samostojno nima dostopa do strukturnih skladov zaradi sedanjih upravnih in finančnih omejitev ter da potrebujejo podporo in nasvet svojih predstavniških organizacij na regionalni in lokalni ravni; meni, da je poenostavitev pravil in postopkov nujna za zagotovitev njihovega dostopa do strukturnih skladov; zahteva, naj se zakon o malih podjetjih in njegovi načeli "misliti najprej na male" in "enkrat samkrat" ter načelo sorazmernosti uporabljajo na vseh ravneh odločanja, da se določijo prednostne naložbe, postopki upravljanja, revizije in nadzora, s čimer bi zagotovili boljše črpanje sredstev;
39. poudarja pomen partnerjev, določenih v členu 11 Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006, za absorpcijsko sposobnost; poziva države članice, naj državljane, predstavnike civilne družbe, združenja in nevladne organizacije ter regionalne in lokalne organe temeljito seznanijo z možnostmi financiranja, upravičenostjo do sofinanciranja iz kohezijskega in strukturnih skladov, s pravili sofinanciranja in povračila ter kje najti razpise za zbiranje predlogov in jih pri tem podprejo, poleg tega naj spodbujajo njihovo zavezanost pri koriščenju možnosti financiranja;
40. poudarja pozitivne učinke uporabe finančnih instrumentov Evropske investicijske banke, kot je Jessica, za širitev splošnih virov financiranja, ne da bi povečali neposredno javno financiranje;

41. ponavlja, da sta mehanizem upravljanja na več ravneh ter načelo partnerstva bistvena dejavnika za učinkovitost operativnih programov in veliko absorpcijsko sposobnost; poziva države članice, naj v skladu z načelom subsidiarnosti in svojo institucionalno avtonomijo dosledno krepijo načeli partnerstva in preglednosti pri pripravi in izvajanju operativnih programov ter naj zato regionalno in lokalno raven ter civilno družbo zavezuje, celovito in trajno od začetka vključijo v opredeljevanje in oblikovanje prednostnih nalog pri naložbah, v vse stopnje priprave operativnih programov, pa tudi v njihovo izvajanje in ocenjevanje;
42. poziva Komisijo, naj pripravi bolj odprto razpravo o ukrepih za povečanje črpanja iz kohezijskega in strukturnih skladov; pri tem bi lahko povabili Odbor regij, naj vsako leto pripravi mnenje o absorpcijski sposobnosti vseh držav članic,
43. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo kohezijska politika podpirala izvajanje strategije Evropa 2020 v vseh državah članicah in tako zmanjšala razlike med regijami in mikroregijami, ustrezno upoštevala posebne potrebe najbolj oddaljenih regij in spodbudila usklajen razvoj v EU, tudi z uvedbo dodatnih usmerjenih instrumentov ter ukrepov v tistih okoljih, ki ne dosegajo evropskih meril;
44. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in državam članicam.